

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua>

Затверджено
Громадською радою доброчесності
5 травня 2017 р.

ВИСНОВОК

**про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду
Данилової Мальвіни Володимирівни
критеріям доброчесності та професійної етики**

Проаналізувавши інформацію про **Данилову Мальвіну Володимирівну**, яка є суддею Вищого господарського суду України (далі – Кандидат), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

1.Щодо невідповідності Кандидата критеріям професійної етики.

1.1. Протягом своєї професійної кар'єри на посаді судді, Кандидат неодноразово згадувалася ЗМІ у контексті публічних конфліктів. Конфлікти за участі Кандидата, набули широкого розголосу та стали предметом громадських розслідувань (<http://chesnosud.org/candidate/danilova-malvina-volodimirivna/>- додаток 1). Більшість з них пов'язані з професійною діяльністю Кандидата. Зокрема, найбільш резонансними були наступні.

1.1.1. Справа, щодо передачі земельної ділянки військової частини в Біличанському лісу, приватній компанії.

(<http://kotsubynske.com.ua/2016/02/25/klychko-i-hrytsenko-spivuchasnyky-najbilshoji-afery-chernovetskoho/> Кличко і Гриценко – співучасники найбільшої афери Черновецького - додаток 2) За досі невстановленими даними, Міноборони нібито передали місту Києву землю військової частини в Біличанському лісі. Київська міська рада, за часів Л.Черновецького безкоштовно передала територію колишньої військової частини

житлово-будівельному кооперативу. Отримавши землю у власність, кооператив відразу передав її в якості внеску до статутного фонду іншої компанії і самоліквідувався. Безоплатне відчуження одним рішенням 147 гектарів землі, вартість якої оцінюється понад в мільярд гривень, вважається найбільшою земельною аферою. У 2014 році, Рішенням Господарського суду міста Києва було задоволено позов заступника Генерального прокурора України, визнано недійсним рішення Київської міської ради, яким припинено Міністерству оборони України право користування земельною ділянкою та передано приватній особі. Рішення залишено в силі Апеляційною інстанцією (https://www.youtube.com/watch?v=_c8yJqFibg4&feature=youtu.be)

Проте, Кандидат у складі судової колегії Вищого господарського суду України, скасувала зазначені рішення попередніх інстанцій, (<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/55605696>) оскільки, на думку колегії ВГСУ, судами нижчих інстанцій було допущено порушення процесуальних норм. Таким чином, очевидно протиправне рішення Київської міської ради, було залишено судом в силі, виключно з формальних підстав.

Громадська рада доброчесності не оцінює законності цього рішення Кандидата. Однак Рада переконана, що така професійна діяльність Кандидата не підтримувала впевненість громадськості у чесності й непідкупності судових органів.

1.1.2. Будівництво біля стін собору Софії Київської.

Кандидат була у складі колегії суддів, яка відмовила задовольнити касаційну скаргу Київської міської ради, тим самим зобов'язавши її укласти з приватною компанією договір оренди ділянки площею 0,23 га поблизу брами Заборовського, західного парадного в'їзду до резиденції київських митрополитів на території Софійського собору, для будівництва багатопверхового будинку (<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/29750844>). За інформацією із веб-сайту «Наші гроші» (<http://nashigroshi.org/2015/10/20/donetska-suddya-z-vhsu-zalyshyla-2-hektary-otochennyu-ker-nesa/>- додаток 3) подібне будівництво створює навантаження на підземні комунікації і підвищує рівень ґрунтових вод, які можуть піднятися на 2,6 м і деформувати споруди Софійського собору.

Кандидат, через інформаційний веб-портал Громадської ради доброчесності надала свої пояснення (додаток 4), де зокрема повідомила наступне: *“..Справа розглядалась господарськими судами неодноразово. Колегія суддів касаційної інстанції, перевіривши застосування судами попередніх інстанцій норм матеріального та процесуального права, враховуючи практику Вищого господарського суду України щодо спірних правовідносин та правову позицію Верховного Суду України, на підставі встановлених фактичних обставин справи, погодилась з висновками судів попередніх інстанцій про задоволення позовних вимог ТОВ "Докас". Зауважую, що вказані на веб-сайтах відомості на час розгляду справи не були відомі колегії суддів та в матеріалах справи не містилися.”*

17.07.2013 р. Кандидат у складі колегії суддів Вищого господарського суду України, відмовила у задоволенні касаційної скарги заступника прокурора міста Києва щодо визнання недійсним рішень Київської міської ради та договорів, фактично підтвердивши законність передачі Київською міською радою земельної ділянки під будівництво житлового комплексу з приміщеннями громадського призначення та вбудованим паркінгом на вул. Гончара у Шевченківському районі м. Києва (<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/32560015>).

Ця справа була резонансною, оскільки будівництво відбувалося практично впритул до стін собору Софії Київської та викликало занепокоєння в ЮНЕСКО (“У Києві відновилося скандальне будівництво біля "Софії" - активісти” // Українська правда. Київ - додаток 5).

В своїх поясненнях (додаток 4), Кандидат зокрема зазначила: “...Справа розглядалась господарськими судами неодноразово. Колегія суддів Вищого господарського суду України, перевірюючи застосування судами попередніх інстанцій норм матеріального та процесуального права, враховуючи практику Вищого господарського суду України, правову позицію Верховного Суду України та практику Європейського суду з прав людини, на підставі встановлених фактичних обставин справи, погодилась з висновками судів попередніх інстанцій, які відмовили у задоволенні позовних вимог у зв'язку з їх необґрунтованістю та неправомірністю.

Крім того, колегія суддів в своїй постанові звернула увагу на те, що Заступником прокурора м. Києва не було враховано, що рішення.. Київської міської ради відповідно до якого було затверджено проект відведення земельних ділянок.. для будівництва, експлуатації та обслуговування житлового комплексу з приміщеннями громадського призначення та вбудованим паркінгом на вул. Гончара, та передано земельну ділянку загальною площею 0,32 га для зазначених цілей, а також рішення Київської міської ради .. відповідно до якого у власність Об'єднанню співвласників багатоквартирного будинку було передано земельну ділянку площею 0,13 га для обслуговування та реконструкції житлового будинку на вул. Олеса Гончара, реалізовані та повністю виконані.”

Громадська рада доброчесності не оцінює законності цих рішень Кандидата, адже суд з однаковим успіхом міг аргументувати вирішення справи на користь будь-якої зі сторін, Однак Рада переконана, що надання Кандидатом переваги комерційним інтересам забудовника над суспільним інтересом щодо збереження об'єкту всесвітньої культурної спадщини є проявом недоброчесної поведінки Кандидата.

Кандидат розглядав не просто земельний спір, а спір щодо законності виділення земельних ділянок у межах охоронної зони ансамблю споруд Софійського собору для конкретних цілей - будівництва, експлуатації та обслуговування житлового комплексу з приміщеннями громадського призначення та вбудованим паркінгом, що відбувалося без погодження з ЮНЕСКО. Отже, Кандидат не міг не усвідомлювати згубні наслідки свого

рішення для пам'ятки культури, за збереження якої держава Україна відповідає не лише перед своїм народом, але й перед усім людством.

У звіті реактивної моніторингової місії ІКОМОС для Комітету всесвітньої спадщини ЮНЕСКО зазначено, що таке рішення суду [яке було підтримано судом касаційної інстанції за участю Кандидата] *“є серйозним прецедентом, який ставить під сумнів виконання державою-стороною рішень Комітету всесвітньої спадщини та положень Оперативних настанов як основного практичного інструменту Конвенції про охорону всесвітньої культурної і природної спадщини”* (додаток 6, с. 7).

Було проігноровано позицію міжнародної організації ЮНЕСКО. *“ЮНЕСКО дав час Україні на вирішення цієї проблеми до 1 лютого 2014 року. Якщо Україна не припинить забудову біля Софії - ЮНЕСКО буде запроваджувати проти країни санкції”* – адвокат Марина Соловійова (http://www.svidomo.org/defend_article/17117). Також адвокат зазначила, що через особливий статус землі як історико-культурної спадщини потрібен був дозвіл Верховної Ради України для землевідведення, чого зроблено не було.

Висновок про недоброчесну поведінку Кандидата підтверджується й інформацією, що справа потрапила на розгляд колегії під головуванням Кандидата після того, як вона була розглянута колегією в іншому складі. За інформацією інтернет видання “Свідомо”, указана справа спершу була призначена до розгляду у зовсім іншому складі суддів - Демидової А.М., Шевчук С.Р., Воліка І.М. Зазначений склад суду справу розглянув повністю, колегія суддів пішла до нарадчої кімнати для прийняття рішення у справі, проте із незрозумілих причин було замінено всю колегію суддів, внаслідок чого справу передано на розгляд Корсаку В.А., Данилової М.В. та Данилової Т.Б. (Чи є в Україні правосуддя // Свідомо - додаток 7).

1.1.3. Справа, щодо передачі земельної ділянки громади міста Харкова приватній компанії.

Кандидат була у складі колегії суддів, яка у жовтні 2015 року відмовила визнати незаконною передачу 2 гектарів землі у Харкові житлово-будівельному кооперативу. <http://reyestr.court.gov.ua/Review/52302379>

За інформацією із веб-сайту «Наші гроші» житлово-будівельний кооператив було створено в кінці січня 2010 року, за місяць до того, як міськрада передала йому земельні ділянки

(<http://nashigroshi.org/2013/04/15/sud-dozvolyv-budivnytstvo-v-bufernij-zoni-sofiji-kyjivskoj/> - додаток 8)

Кандидат стосовно цієї справи направила наступні пояснення: *“..Колегія суддів Вищого господарського суду України, перевіривши застосування судами попередніх інстанцій*

норм матеріального та процесуального права, враховуючи усталену правову позицію Верховного Суду України та практику Європейського суду з прав людини, на підставі встановлених фактичних обставин справи, погодилась з висновками судів щодо пропущення прокурором строку позовної давності, адже останній про оскаржуване рішення ради був обізнаний ще у 2010 році, що підтверджено матеріалами справи, а з відповідною позовною заявою звернувся лише в березні 2015 року.

Таким чином, встановлення обставин, пов'язаних із спливом строку позовної давності свідчили про правильність застосування господарськими судами попередніх інстанцій ч. 4 ст. 267 ЦК України.

Хочу зазначити, що в матеріалах справи відомості щодо належності спірної земельної ділянки особисто сину Кернеса Г.А. були відсутні. Про дану інформацію мені стало відомо тільки із веб-сайта «Чесно. Фільтруй суд»”.

Громадська рада доброчесності не оцінює законності цього рішення Кандидата. Однак Рада переконана, що здійснення правосуддя Кандидатом не є очевидним для загалу, а отже не відповідає основним принципам діяльності суддів.

Під час судового процесу Кандидат в грубій формі сказала одній із журналістів покинути судову залу (<https://www.youtube.com/watch?v=7kcP-DkykIY>)

Суддя повинен не допускати порушень етичних норм і уникати поведінки, яка може видатись неетичною, в будь-якій сфері своєї діяльності. Проте, така поведінка Кандидата очевидно не узгоджується з високим статусом посади судді.

1.1.4. Кандидат стала жертвою збройного пограбування <http://fakty.ua/225665-pod-kievom-neizvestnye-svyazali-i-ograbili-sudyu-vysshego-hozyajstvennogo-suda-malvinu-danilovu-video>,

у зв'язку з чим опинилася у центрі конфлікту пов'язаного з електроним декларуванням.

Так, Голова Ради суддів України, В. Симоненко, використала факт розбійного нападу на Кандидата для дискредитації електронного декларування. (“..Саме з е-декларацій, на думку пані Симоненко, крадії дізнаються, яке майно та кошти можна викрасти у суддів”/ http://blog.prosud.info/danilova_malvina_volodimirivna.html).

Версія злочину, озвучена В. Симоненко, не відповідає реальним обставинам, оскільки в е-декларації Кандидата не міститься інформації, ані щодо будинку, який

було пограбовано, ані коштів, які було викрадено. Проте, Кандидат не вжила необхідних заходів для її публічного спростування.

1.2. Протягом своєї професійної кар'єри на посаді судді, на розгляді справи Кандидата перебували судові повадження, пов'язані з інтересами нинішнього голови МВС України Арсена Авакова.

В 2011 році рішенням господарського суду Харківської області, залишеним без змін постановою Харківського апеляційного господарського суду та постановою Вищого господарського суду України було задоволено позов прокурора Дергачівського району Харківської області, витребувано із чужого незаконного володіння Дочірнього підприємства "Інвестор Еліт Буд" земельну ділянку загальною площею 18,1465 га, та зобов'язано повернути її Дергачівській районній державній адміністрації Харківської області. 06.11.2014 р. Кандидат у складі колегії суддів Вищого господарського суду України, задовольнила касаційну скаргу Дочірнього підприємства "Інвестор Еліт Буд, переглянула за нововиявленими обставинами попередні судові рішення, та повернула зазначену земельну ділянку приватній компанії (<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/41222741>).

Зазначена судова справа привернула увагу громадскості та стала предметом журналістських розслідувань. (Журналісти розповіли, як сім'я Авакова заволоділа 18 га. землі під Харковом/<https://www.pravda.com.ua/news/2016/03/12/7101818/>- додаток 9) Журналісти зокрема встановили, що компанія, яка отримала земельну ділянку за судовим рішенням, пов'язана з А. Аваковим. (<http://www.hromadske.tv/politics/vnutrishni-spravi/>) *“Зокрема, журналісти розповіли про рекреаційну ділянку колишнього дитячого оздоровчого комплексу під Харковом, власниками якого є структури, близькі до Авакова. Йдеться про понад 18 гектарів лісу в декількох кілометрах від Харкова, в Дергачівському районі. У вересні 2015 року власником і землі, і всіх корпусів дитячого закладу стала фірма "Лісова галявина". Її основний бенефіціар дружина Арсена Авакова Інна.”*

Окрім майнових, Кандидат брала участь і в політичних конфліктах Арсена Авакова. У вересні 2007 року А.Аваков, як голова Харківської ОДА, розпорядився позбавити мера Харкова Михайла Добкіна доступу до державної таємниці. М. Добкін звернувся зі скаргою до суду. Справу розглядала Кандидат, і далі протягом півроку не приймала рішення. Дії Кандидата негативно вплинули на психологічний стан представників Харківського самоврядування, чим спровокували публічний конфлікт. Зокрема, з цього приводу Г. Кернес зробив наступну заяву: *“..Мы хорошо знакомы с этой судьей. Эта судья уже 5 месяцев рассматривает заявление на предмет о незаконности лишения*

допуска Харьковського городского головы к государственной тайне», – говорил Геннадий Кернес, иницируя обращение в Высший совет юстиции с жалобой на Данилову..” (<http://kharkov.comments.ua/news/2013/06/11/125312.html> - додаток 10).

У 2008 році, після того як, Кандидат будучи суддею Харківського окружного адміністративного суду, заблокувала аукціонний продаж земельних ділянок у Харкові, той же Г. Кернес (міський голова Харкова) заявив: *".. Ділянка, вартістю 5,5 мільйонів доларів троху не пішла Арсену Авакову. Лот 16 - найдорожчий лот аукціону. Усі харків'яни знають - що це колишня так звана ВДНГ, я раніше неодноразово виступав і говорив, що дана ділянка раніше була у користуванні структур, афілійованих із головою Харківської області Арсеном Аваковим".* (Інтернет-видання "Медіа-порт", 29 лютого 2008 року).

Також 17 січня 2010 року в ході виборів президента України Кандидат була в складі колегії суддів, які вночі виносили рішення на користь БЮТ, після чого заступник генпрокурора ініціював проти неї перевірку (<http://www.uadaily.net/?viewe=134536> - додаток 11). Відомо, що Арсен Аваков брав активну участь у виборах на боці Тимошенко, і незабаром був призначений головою партії її імені в Харківській області.

Як можливий майбутній суддя Верховного Суду, Кандидат повинен був не тільки не мати неналежних зв'язків з виконавчою та законодавчою гілками влади і не діяти під їх впливом, але й поводитися таким чином, щоб відсутність таких зв'язків і впливу була очевидна для стороннього спостерігача.

Відповідно до пунктів 2.1, 2.2 Бангалорських принципів діяльності судді, під час виконання своїх професійних обов'язків суддя не повинен виявляти особистої прихильності, небезсторонності або упередженості. Суддя повинен дбати про те, щоб його поведінка – як у залі суду, так і поза ним – сприяла збереженню і поглибленню переконання суспільства, адвокатів і сторін судового процесу у неупередженості судді й судових органів

Громадська рада доброчесності сприймає зазначену інформацію як таку, що свідчить про **невідповідність поведінки судді правилам суддівської етики**. Кандидат в очах розумного спостерігача не виглядає вільним від будь-яких зв'язків, прихильності чи упередження. Це зумовлює негативну оцінку здатності Кандидата приймати незалежні і безсторонні рішення.

2. Щодо невідповідності Кандидата антикорупційним критеріям.

Порівняльний аналіз інформації, що міститься у деклараціях Кандидата, та наявних даних щодо витрат і майна Кандидата та членів його сім'ї свідчить про те, що спосіб життя Кандидата не відповідає задекларованим доходам.

Відповідно до майнової декларації Кандидата за 2016 рік,

https://declarations.com.ua/declaration/nacp_504ba02a-3ed6-46e0-84c4-803acc29dc9c

у власності та користуванні сім'ї Кандидата знаходиться нерухоме майно (житлового призначення) загальною площею 827 м.кв.

Ураховуючи, що в деклараціях Кандидата не міститься жодних даних щодо доходів отриманих від здавання нерухомого майна в оренду, можна припустити, що все зазначене майно знаходиться повністю на утриманні Кандидата. А отже, утримання 2 квартир загальною площею 490 кв.м. та 2 будинків загальною площею 336 кв.м має поглинати більшу частину доходів сім'ї Кандидата.

У 2011 році Кандидат набуває право власності:

- на квартиру площею 379 м2 у місті Харкові. Вартість такої квартири, яка насправді є таунхаусом, варіюється в межах 325 000 – 500 000 дол. США Згідно даних сайту <http://kharkovestate.com> (додаток 12), така квартира коштує 500 000 дол.США;
- автомобіль Mercedes Benz E 250 2011 року випуску. Орієнтовна вартість у 2011 році щонайменше 60 000 дол.США (http://avtosale.ua/new_car/Mercedes_benz/E_250/).

Кандидат, на інформаційний веб – портал Громадської ради доброчесності, направила пояснення стосовно джерел покриття витрат на придбання майна у 2011 році, де зокрема пояснила: *“..квартира .. м. Харкові належить мені. Будівництво даної квартири розпочато в 2007 року. Мій чоловік Данилов О.Ю. вклав будівельні матеріали та грошові кошти на будівництво зазначеної квартири. Після смерті мого чоловіка, отримавши Свідоцтво про спадщину, я прийнята в березні 2008 року членом ЖСК «Сокольники». Після закінчення будівництва мною отримано Свідоцтво про право власності. Документи підтверджуючі витрати не збереглись, але витрати підтверджуються наданими Вам деклараціями”*.

Громадська рада доброчесності критично сприймає такі пояснення Кандидата.

Крім того, аналіз декларації Кандидата свідчить, що вони не містять повної інформації. Зокрема, за інформацією з Досьє, Кандидат 2013 року набула право власності на MERCEDES-BENZ C 200 2002 року випуску, через місяць 12.09.2013 відбулась перереєстрація транспортного засобу на нового власника. Вказана операція Кандидата має ознаки продажу зазначеного транспортного засобу. Проте, декларація Кандидата за

2013 рік не містить відомості про одержані доходи. (<https://declarations.com.ua/declaration/6486>)

Кандидат не вказує що є співзасновником ОК «Сокольники» код ЄДРПОУ 37367333 61023, (https://youcontrol.com.ua/catalog/company_details/37367333/)

У деклараціях Кандидата за 2013 – 2015 роки (<https://declarations.com.ua/declaration/6486>
https://declarations.com.ua/declaration/vulyk_8_50
https://declarations.com.ua/declaration/nacp_77798fe0-404c-4ab8-b4b5-6c72a1ff4e1d)

Кандидат вказує, що проживає однією сім'єю з своїм сином. Проте, не вказує корпоративні права, якими він володіє. (додаток 13)

В декларації за 2016 рік, Кандидат вперше вказує, що користується майном (домоволодінням), яке належить громадянину Кирилюку Р.І..

Кандидат, на Інформаційний веб – портал Громадської ради доброчесності, направила, письмові пояснення, в яких вказала: *«Стосовно стосунків з паном Кирилюком Р.І. повідомляю, що в офіційному шлюбі з останнім я не перебуваю, ніяких прав та обов'язків з ним не маю, наші стосунки не є сімейними. Будинок у с. Вишеньки, у якому стався розбійний напад, він придбав перебуваючи на той час в офіційному шлюбі зі своєю дружиною. До того ж, вкрадені грошові кошти належать особисто пану Кирилюку Р.І., і як мені відомо, були офіційно ним задекларовані. Правові підстави зазначити мною будинок у с. Вишеньки в е-декларації відсутні, оскільки особисто майнові права на це майно, я, згідно діючого законодавства не маю.»*

Проте, вже в наступних поясненнях (додаток 14), направлених на Інформаційний веб – портал Громадської ради доброчесності, Кандидат зазначає: *“..Акцентую увагу на тому, що в декларації родинних зв'язків за 2016 рік був зазначений Кирилюк Р.І., як чоловік, з яким я тимчасово мешкаю.З 16 вересня 2010 по 23 січня 2014 Кирилюк Р.І. займав посаду Голови Державної судової адміністрації України”.*

Сама Кандидат стверджує, що Руслан Кирилюк її “друг”: *“Ми інколи буваємо разом”* (<http://kp.ua/politics/566553-Cudia-malvyna-danylova-hrabytely-trebovaly-moui-sumku-hde-lez-halo-udostoverenye-chtoby-otchytatsia-pered-zakazchykom>), - чим пояснює відсутність даних про нього і будинок в декларації: *“Родина, це коли партнери беруть спільну участь в покупках, сплаті комунальних послуг. У нас роздільне фінансове життя”.*

В свою чергу, відповідно до матеріалів журналістського розслідування (http://blog.prosud.info/danilova_malvina_volodimirivna.html - додаток 15) Кандидат проживає разом з екс-головою Державної судової адміністрації України Русланом Кирилюком в його будинку в котеджному містечку «Золоче» під Києвом не менше

чотирьох років. Факт спільного проживання на даний час підтверджений в ході спостереження та спілкування з охороною містечка.

У разі недостовірності відомостей щодо наявності майна (майнових прав), зазначених у деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, до Кандидата як судді мала бути застосована заборона, визначена Законом України «Про очищення влади», протягом десяти років обіймати посади, щодо яких здійснюється очищення влади (люстрація).

За таких обставин Кандидат в очах розумного спостерігача, не виглядає вільними від будь-яких зв'язків, прихильності чи упередження.

Кожен із наведених фактів є самостійною підставою для висновку, що кандидатура Данилової Мальвіни Володимирівни не відповідає вимогам доброчесності та професійної етики.

Додаткова інформація про Кандидата

Окрім відомостей, що покладені в основу цього Висновку, Громадська рада доброчесності направляє до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України інформацію, що стосується Кандидата і може бути оцінена за критеріями доброчесності та професійної етики у сукупності з іншими обставинами.

1. На звернення Громадської ради доброчесності надійшла інформація (додаток 16) про те, що Департамент спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України (далі – ДСР ГПУ) здійснює досудове розслідування у кримінальному провадженні № 42013110000001050 за підозрою колишнього Голови Вищого господарського суду України Татькова В.І., його колишнього заступника Ємельянова А.С. (нині суддя Вищого господарського суду України) та колишнього головного спеціаліста канцелярії (на правах відділу) управління документального забезпечення Вищого господарського суду України Катасонової Є.Б. у вчиненні злочинів проти правосуддя – втручання в діяльність судових органів та незаконне втручання в роботу автоматизованої системи документообігу суду, тобто у вчиненні злочинів, передбачених ч. 2 ст. 376, ч. 2 ст. 376-1 КК України (далі - кримінальне провадження).

Кримінальне провадження розпочато за фактом здійснення вищими посадовими особами Вищого господарського суду України систематичних втручань в автоматизовану систему документообігу суду (далі – АСДОС). У процесі досудового розслідування були встановлені факти здійснення тиску на суддів Вищого господарського суду України, систематичного втручання у діяльність суддів та процес здійснення правосуддя. Причому таке втручання здійснювалося організаторами злочину у винятково цинічний та зухвалий спосіб - шляхом підкорення собі органу суддівського самоврядування.

У порушення принципів роботи автоматизованої системи документообігу суду щодо об'єктивності, вірогідності (випадковості) розподілу справ, черговості та рівної кількості справ для кожного судді, з 01.01.2011 р. у Вищому господарському суді України було впроваджено 45 спеціалізацій суддів. При цьому значна кількість спеціалізацій мала штучний характер та фактично дублювалися.

Досудовим розслідуванням на цей час встановлено 10 546 випадків розподілу справ (заяв) на одного суддю Вищого господарського суду України (безальтернативно) у так званих «тотожних» спеціалізаціях та 10 816 випадків внесення до автоматизованої системи документообігу Вищого господарського суду України недостовірних відомостей щодо можливості участі судді в автоматизованому розподілі справи (касаційної скарги).

На цей час у кримінальному провадженні як свідків допитано 30 суддів Вищого господарського суду України. Усі ці судді формально дають показання та відповідають на запитання слідчого. Водночас при явних ознаках неправомірності дій під час розподілу справ (касаційних скарг) між судьями Вищого господарського суду України вони не надають викривальні показання щодо осіб, причетних до указаних неправомірних дій, чим не сприяють розкриттю злочинів, повному, всебічному та об'єктивному з'ясуванню всіх обставин провадження.

Наявна у Громадській раді доброчесності інформація з кримінального провадження дає обґрунтовані підстави вважати, що ним встановлені факти тривалого існування в Вищому господарському суді України негативної неформальної практики щодо організації розподілу справ. Така практика мала можливість утвердитися в Вищому господарському суді України лише за активної чи мовчазної згоди з нею суддів цього суду з нехтуванням принципу незалежності судді.

Громадська рада доброчесності не стверджує про причетність Кандидата до зазначених злочинів, щодо яких ведеться розслідування. Кандидат не віднесений слідством до групи суддів Вищого господарського суду України, на яких здійснювався розподіл справ з порушенням порядку встановленого законом.

Однак призначення будь-якої особи на посаду судді має відбуватися з урахуванням її минулої професійної діяльності та того, як впливатиме перебування цієї людини на посаді судді на рівень суспільної довіри до суду.

Незалежність судів є основним принципом побудови ефективної системи правосуддя. Закон України «Про судоустрій і статус суддів» встановлює, що суддя у своїй діяльності щодо здійснення правосуддя є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання. Статтею 5 Кодексу суддівської етики визначено, що незалежність судді під час здійснення правосуддя є передумовою дії принципу верховенства права та невід'ємною складовою справедливого суду. Тож суддя повинен обстоювати і зразково реалізовувати принцип незалежності судових органів в його індивідуальному та інституційному аспектах.

Масовий характер порушення (досудовим розслідуванням на цей час встановлено понад 21 тисячу випадків втручань у роботу АСДОС) переконує у тому, що Кандидату було відомо про існуючу практику. Водночас Громадська рада доброчесності не виявила будь-якої інформації, що Кандидат вчиняв активні дії з метою недопущення чи припинення системного незаконного впливу на процеси розподілу справ, хоча це було б тією поведінкою, яка б відповідала етичним стандартам.

З матеріалів кримінального провадження видно, що навіть зараз, після відсторонення осіб, які підозрюються в організації злочину, від адміністративних посад у Вищому господарському суді України, Кандидат фактично не співпрацював зі слідством. Будь-якої інформації, яка б сприяла вставленню обставин злочину у кримінальному провадженні, не надав.

2. На інформаційний веб-портал Громадської ради доброчесності надійшли заяви і скарги, щодо невідповідності Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики. (додаток 17). Відповідно до тексту заяви, Кандидат допустив відповідні порушення під час судового розгляду конкретної справи. Ураховуючи той факт, що Громадська рада доброчесності не має компетенції для оцінки таких дій Кандидата, просимо Вищу кваліфікаційну комісію України розглянути це звернення та надати йому відповідну оцінку.

Відповідно до частини четвертої статті 19 Регламенту Громадської ради доброчесності за наявності важливої інформації Рада у подальшому може окремим рішенням змінити або скасувати висновок, або затвердити новий висновок.

Додатки:

1. Копія публікації з сайту ЧЕСНО фільтруй суд.
2. Копія публікації “Кличко і Гриценко – співучасники найбільшої афери Черновецького”.
3. Копія публікації “У Києві відновилося скандальне будівництво біля "Софії”
4. Повідомлення Кандидата на портал ГРД.
5. Копія публікації “У Києві відновилося скандальне будівництво біля "Софії" - активісти”.
6. Звіт реактивної моніторингової місії ІКОМОС для Комітету всесвітньої спадщини ЮНЕСКО “КИЇВ: Собор Святої Софії з прилеглими монастирськими спорудами, Києво-Печерська Лавра (УКРАЇНА)” від 15-20.04.2013 р.
7. Копія публікації “Чи є в Україні правосуддя”.
8. Копія публікації із веб-сайту «Наші гроші».
9. Копія публікації “Журналісти розповіли, як сім'я Авакова заволоділа 18 га. землі під Харковом”.
10. Копія публікації “Мальвину, на которую жаловался Кернес, хотят уволить”.
11. Копія публікації “Генпрокуратура хочет уволить еще двух апелляционных судей”.
12. Копія з сайту продажу нерухомості.

13. Декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2013, 2014, 2015, 2016 роки.
14. Повідомлення Кандидата на портал ГРД.
15. Копія з сайту PROSUD.
16. Лист начальника Департаменту спеціальних розслідувань ГПУ.
17. Повідомлення на інформаційний веб-портал Громадської ради доброчесності.

Координатор Ради